அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிச் செய்த
ப்ரமேய ஸாரம்

ப்ரமேய ஸாரம் தனியன்

நீங்காமல் என்றும் நினைத்துத் தொழுமின்கள் நீணிலத்தீர்
பாங்காக நல்ல பிரமேய ஸாரம் பரிந்தளிக்கும்
பூங்கா வளம் பொழில் சூழ் புடை வாழும் புதுப்புளி மண்
ஆங்காரமற்ற அருளாள மாமுனி அம் பதமே

அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிச் செய்த
ப்ரமேய ஸாரம்

* அவ்வானவருக்கு மவ்வானவர் எல்லாம்
உவ்வானவர் அடிமை என்றுரைத்தார் - இவ்வாறு
கேட்டிருப்பார்க்கு ஆளென்று கண்டிருப்பார் மீட்சியிலா
நாட்டிருப்பார் என்றிருப்பன் நான் 1

குலம் ஒன்று உயிர் பல தம் குற்றத்தால் இட்ட
கலம் ஒன்று காரியமும் வேறாம் - பலம் ஒன்று
காணாமை காணும் கருத்தார் திருத்தாள்கள்
பேணாமை காணும் பிழை 2

பலங்கொண்டு மீளாத பாவம் உளதாகில்
குலங்கொண்டு காரியம் என் கூறீர் - தலங்கொண்ட
தாளிணையான் அன்றே தனை ஒழிந்த யாவரையும்
ஆளுடையான் அன்றே அவன் 3

கருமத்தால் ஞானத்தால் காணும் வகை உண்டே
தருமத்தால் அன்றி இறை தாள்கள் - ஒருமத்தால்
முந்நீர் கடைந்தான் அடைந்தான் முதல் படைத்தான்
அந்நீர் அமர்ந்தான் அடி 4

வழியாவது ஒன்றென்றால் மற்றவையும் முற்றும்
ஒழியாவது ஒன்றென்றாலோம் என் - றிழியாதே
இத்தலையால் ஏதுமிலை என்றிருந்தது தான்
அத்தலையால் வந்த அருள் 5

உள்ளபடி உணரில் ஒன்று நமக்கு உண்டென்று
விள்ள விரகிலதாய் விட்டதே - கொள்ளக்
குறை ஏதும் இல்லார்க்குக் கூறுவதென் சொல்லீர்

இறை ஏதும் இல்லாத யாம் 6

இல்லை இருவர்க்கும் என்றிறையை வென்றிருப்பார்
இல்லை அஃதொருவர்க்கு எட்டுமதோ - இல்லை
குறை உடைமை தான் என்று கூறினார் இல்லா
மறை உடைய மார்க்கத்தே காண் 7

வித்தமிழ இன்பம் துன்ப நோய் வீகாலம்
தத்தம் அவையே தலை அளிக்கும் - அத்தை விடீர்
இச்சியான் இச்சியாது ஏத்த எழில் வானத்து
உச்சியான் உச்சியானாம் 8

தத்தம் இறையின் வடிவென்று தாளிணையை
வைத்தவரை வணங்கியிரா - பித்தராய்
நிந்திப்பார்க்கு உண்டேறா நீணிரயம் நீதியால்
வந்திப்பார்க்கு உண்டிழியாவான் 9

* இறையும் உயிரும் இருவர்க்கும் உள்ள
முறையும் முறையே மொழியும் - மறையை
உணர்த்துவாரில்லா நாள் ஒன்றல்ல ஆன
உணர்த்துவார் உண்டான போது 10

அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்